

Det var altsaa en overordentlig stor Forhøjelse af Skatten, og Ordførerne i begge Rigsdagens Ting anbefalede da heller ikke Lovforslaget med nogen særlig Begejstring. De, som var mest velvillige, erklærede, at det ikke var med Glæde, de anbefalede, at der lagdes saa stærkt forøgede Byrder paa Befolkningen i København, og de mindre velvillige gav Udtryk for stor Betænkelighed, idet de pegede paa den Fare, der laa i denne stærkt progressive Skala, som i høj Grad kunde hindre Opsparing af Kapital, der ellers vilde og kunde blive anvendt i Erhvervslivet, ligesom det kunde befrygtes, at store Skatteydere vilde flytte bort fra København. Naar man trods disse Betænkeligheder alligevel stemte for Lovforslaget, skyldtes det den voldsomme Prisstigning, der var kommet i 1919, og som medførte store Udgifter for Københavns Kommune, dels til Hospitalsvæsen og Forsørgelsesvæsen og ikke mindst til Lønninger for Tjenestemændene, saa store Udgifter, at hvis Kommunalbestyrelsen skulde skaffe Dækning for dem efter Loven af 1919, maatte den foreslaa, at Grundbeløbet blev forhøjet med 150 pCt., og der skulde saaledes udskrives Valg.

Da Forslaget fremkom med Enstemmighed fra Københavns Kommunalbestyrelse, blev Loven vedtaget, men dog kun for et Aar; den skulde kun gælde for Skatteaaret 1920—21. I denne Begrænsning laa jo, at man betragtede denne Lov som værende af en ekstraordinær Karakter. Prisstigningen holdt sig imidlertid i de kommende Aar, og man maatte altsaa stadig fra Københavns Kommune søge Regering og Rigsdag om at maatte benytte denne forhøjede Skala. Saa fremkom der i 1925 et Forslag om en Ændring i Loven af 1910, saaledes at den forhøjede Rateskala kom til at gælde indtil videre. Men alene i dette Udtryk „indtil videre“ ligger der jo ogsaa, at det var en ekstraordinær Lov, som en Gang skulde afvikles.

Forholdene har nu i meget høj Grad forandret sig siden 1920. Pristallet er faldet betydeligt, Kronen er kommet i Pari, Kommunens Udgifter til de forskellige Institutioner er blevet i høj Grad formindsket, og Tjenestemændenes Lønninger er gaaet ned og vil i en nær Fremtid yderligere gaa ned. Det vilde derfor være ganske

naturligt, at man i København fik en Skattnedsættelse. Den nuværende Kommunalbestyrelse, i hvert Fald dens Flertal, har ikke ment det formaalistjenukt at fremsætte saadanne Forslag, og derfor tillader vi os fra vor Side at foreslaa, at „saafremt Budgettets Vedtagelse vil medføre, at der maa udskrives et større Beløb i Indkomstskat end det nugældende Grundbeløb med Fradrag af for Skatteaaret 1928—29 10 pCt., for Skatteaaret 1929—30 15 pCt. og for efterfølgende Skatteaar 20 pCt., vil der være at foranstalte nye Valg til Borgerrepræsentantskabet, medmindre Indenrigsministeren efter Indstilling af mindst $\frac{2}{3}$ af Borgerrepræsentantskabets Medlemmer anderledes bestemmer“. Det kunde have været rimeligt at stille Forslag om, at selve Skalaen blev forandret, saaledes at den overordentlig store Skat paa de mellemstore og store Indtægter blev forandret, men det har sine Vanskeligheder og kan kun gøres efter store finansielle Overvejelser; og da det mest nødvendige er, at Skatten bliver nedsat, er det, vi tillader os at foreslaa denne Bestemmelse.

Der gøres derved intet Indgreb i det kommunale Selvstyre, thi for det første kan $\frac{2}{3}$ af Borgerrepræsentationens Medlemmer bestemme, at den nugældende Skala skal forblive gældende; men hvis der ikke er et saadant Flertal, er det ikke mere end naturligt, at Vælgerne kommer til at udtale sig om det Styre, som ikke vil gaa med til en Nedsættelse af Skatterne. Jeg tillader mig paa mit Partis Vegne at anbefale dette Forslag til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget, idet jeg gaar ud fra, at de forskellige Partier kan tiltræde det og være med til at gennemføre det hurtigt.

Formanden: Derefter har Justitsministeren Ordet for at fremsætte Forslag til Lov om Politiets Ordning m. v.

Justitsministeren (Rytter): Som ærede Medlemmer vil erindre, blev det ved Lov af 11. Januar d. A. besluttet, at der fra Ministeriets Side inden Samlingens Udlob skulde fremsættes et Forslag til Lov om Politiets Ordning. Det var selvfølgelig ikke Meningen med denne Beslutning, at dette Lovforslag skulde fremsættes og ved-